

14 stycznia 1933 r.

2

F42b 31/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 17202.

Kazimierz Badowicz
(Warszawa, Polska)
i Eugenjusz Bagieński
(Warszawa, Polska).

Kl. 72 d 20.

F42b 31/00

Urządzenie stabilizujące pocisk w powietrzu.

Zgłoszono 17 lutego 1931 r.
Udzielono 15 października 1932 r.

Wynalazek dotyczy urządzenia stabilizującego w czasie lotu pocisk niewirujący, wystrzelony z gładkiego działa, miotacza lub rzucony z aparatu lotniczego. Urządzenie to składa się z brzechw umieszczonych na ruchomym sworzniu, mogącym się przesuwac wzdłuż osi pocisku, jednak posiadającym ruch ograniczony.

Głównem zadaniem wynalazku jest to, by brzechwy mogły być możliwie małe i dawały możliwie mały opór, oraz były daleko odsunięte od pocisku dla nadania mu równego lotu, a tem samem zwiększenia donośności i celności. Powyższe działanie możnaby osiągnąć przez wykonanie długiego sworznia przymocowanego nieruchomo

do pocisku, jednak jest to niemożliwe, zwiększałoby bowiem zbyt wielką komorę wybuchową w dziale lub miotaczu, względnie zmuszałoby do wykonywania krótkich i mało wydajnych pocisków, aby mogły się mieścić wraz ze swym ogonem w wyrzutniku aparatu lotniczego. Powyższa niedogodność jest w urządzeniu według wynalazku usunięta przez to, że statecznik może być transportowany oddzielnie od pocisku i w ten sposób zabezpieczony przed uszkodzeniami, zaś po umieszczeniu na pocisku sworzni statecznika jest całkowicie wsunięty do specjalnego gniazda w skorupie (fig. 1) tak, że brzechwy, dotykając skorupy pocisku lub układając się na niej, nie powodują konieczności po-

większania komory wybuchowej działa lub miotacza, względnie podłużania wyrzutnika na aparacie lotniczym. W chwili wystrzelenia lub rzucenia pocisku brzechwy pod działaniem oporu powietrza wyciągają sworzeń na całą jego długość z gniazda (fig. 2) i zapewniają szybką i pewną stabilizację na torze.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie stabilizujące pocisk niewirujący w czasie lotu, posiadające dowolną ilość brzechw, znamienne tem, że brzechwy są przymocowane sztywno lub ruchomo do długiego sworznia, który mieści się wewnątrz pocisku w specjalnej tulei,

a dopiero po wystrzeleniu lub rzuceniu pocisku wysuwa się nazewnątrz i odsuwa brzechwy od pocisku.

2. Urządzenie stabilizujące według zastrz. 1, znamienne tem, że sworzeń ruchomy, do którego są przymocowane brzechwy, jest zabezpieczony od wypadnięcia ze swej tulei zapomocą nakrętki, zatrzasku lub podobnego narządu.

3. Urządzenie stabilizujące według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że ruchomy sworzeń składa się z kilku rozsuwanych członów.

Kazimierz Badowicz.
Eugenjusz Bagieński.

